

Paataleret, vi har, har forvaltet denne Lov i circa halvtredie Aar. Nogle Erfaringer er der i den Tid indhøstet, deriblandt sikkert den, at de gældende Bødebestemmelser ingen Indflydelse har i Retning af at forhindre Overtrædelse af Loven. Naar vi har oplevet Sager, hvor der endda tre Gange er fældet Dom, og hvor Assessoren sidste Gang har beklaget, at han ikke var i Stand til at idømme større Bøde end 100 Kr., medens det paagældende Firma har tjent mange Gange mere paa Overtrædelsen, forekommer det os, at paa den Maade nedbrydes Agtelsen for Lovene, og at der maa foretages en Skærpelse, som kan forslaa, hvorfor Fællesrepræsentationen ønsker Bøden forhøjet til 1 000 Kr., i Gentagelsestilfælde til 5 000 Kr.

Da Lovforslaget rimeligvis vil blive drøftet i et Udvalg, og jeg dér vil faa Lejlighed til at fremsætte mange af de Bemærkninger, jeg egentlig ellers havde Lyst til at fremsætte her i Salen, skal jeg ikke trætte det høje Tings Medlemmer med dem. Jeg vil dog lige nævne Tilgiftsparagraffen, som volder os ikke lidt Uejlighed, idet nemlig den sidste Del af Paragraffen indeholder følgende Indskrænkning: medmindre Tilgiften er af underordnet Værdi. Hvorvidt dette maa siges at være Tilfældet, vil altid afhænge af et Skøn. Det kommer an paa et Skøn, hvorvidt Kunden vil mene, at den er af underordnet Værdi, og ligeledes, hvorvidt Assessoren vil mene, at dette er Tilfældet. Og ikke faa Sager er gaaet tilbage til os, fordi man ikke har kunnet blive enig om, hvorvidt Tilgiften har været af underordnet Værdi. Det forekommer mig, at en klarere Affattelse af denne Paragraf maatte kunne findes i et Udvalg. Tilgiftsparagraffen har ogsaa den uheldige Side, at den handlende, som giver Tilgift — og hertil fristes vel særlig de, der sidder smaat i det —, jo skal have Tilgiften betalt et eller andet Sted, og det bliver da Kunden, der faar Lov at betale den. Men det er ikke Handel, eller i hvert Fald en mærkelig Form for Handel, at jeg for at faa solgt et Pund Kaffe skal give en Underkop eller en Kop i Tilgift. De rene og klare Standpunkter er langt at foretrække. Jeg vil f. Eks. nævne følgende Tilfælde. Et Cigarfirma giver for Øjeblikket nogle Billeder i Tilgift, og naar de unge Mennesker, som ryger Cigaretterne, har samlet 20 Billeder, faar de en Fodbold. Det er en Opmuntring til at ryge saa mange Cigaretter som muligt, hvad der vistnok er skadeligt for Ungdommen — man kan maaske sige, at det skal denne Lov ikke forhindre — og i alt Fald er et af disse Vildskud

paa Handelens Stamme, som jeg synes bør kappes væk og maa kunne kappes væk. Der er anlagt Sag i den Anledning, men er Bøden ikke højere end de 100 Kr., vil det samme gentage sig atter og atter.

Der er ogsaa et andet Forhold, vi har haft Opmærksomheden henvendt paa, nemlig Bestikkelserne. Spørgsmaalet er nævnt af det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Henrik Nielsen), og jeg var glad for den Stilling, han indtog. Der er vist ingen Tvivl om, at der finder Bestikkelser Sted, og man har ogsaa set enkelte Retssager, hvor det er blevet afsløret, selv om det ikke har kunnet straffes; men det er en ganske usømmelig og færlig Form for Handel, og hvis man stræber efter at faa Handelen ind i et ærligt Spor, maa dette Onde alvorligt bekæmpes.

Dernæst blev Pianospørgsmaalet omtalt. Det har vi ogsaa haft til Behandling indenfor Fællesrepræsentationen. Det er forekommet, at et, endogsaa meget stort, Firma her i København benytter den Annonceform at avertere, at dér og dér er et Piano billigt til Salg, og derved bibringer Folk den Tro, at Sælgeren er en Mand, som sidder i Pengebekneb og gerne vil sælge det. Det er ogsaa en Fremgangsmaade, vi gerne vil ramme, men som vi ikke har kunnet ramme med Loven i den Form, den har, og som vi i et Udvalg vil henlede Opmærksomheden paa.

Vi har i de sidste Dage haft et andet Spørgsmaal fremme, som dog ikke just er rejst i Anledning af denne Lovs Ændring. Det drejer sig om Mælkeemballage. Mælkeemballagen benyttes af en Mængde mindre Mælkehandlere, endskønt der er paatrykt et Firmanavn. Fællesrepræsentationen har ikke ment, det var nødvendigt at tage dette med i denne Lov, idet der findes to Højesteretsdomme, hvorved der, ifølge en anden Lov, Varemærkeloven saa vidt jeg husker, er fældet Dom over dem, der har benyttet anden Mands Emballage, hvorpaa hans Navn staar. Det vil altsaa ikke være nødvendigt at tage det med i denne Lov, men hvis den højtærede Minister skulde foretrække det, har vi fra Fællesrepræsentationens Side ikke noget imod, at der i Loven optages en Bestemmelse, hvorved det forbydes, at et Firma bruger Emballage med et andet Firmas Navn paatrykt.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg takker for den velvillige Behandling, Lovforslaget har faaet i det høje Ting. Som jegsagde i min Forelæggelsestale, skulde den Omstændighed, at Ministeriet har forelagt